

פעולת צדיק

ע"ש מהרי"ץ זצוק"ל - גאון רבני תימן ותפארתם

בראשות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א
פוסק עדת תימן

לק"י

בשורה משמחת !!!

בעזה"ת נמצא
בשלבי עריכה והגהה אחרונים
שו"ת עולת יצחק חלק ג',
שבס"ד מקווים אנו כי יראה אור
בקרוב. המעוניינים בהקדשות
והנצחות יפנו ל- 03-6780070.

הודעה חשובה

התפנה מקום בישיבת "פרי עץ
חיים" בבית שמש למספר בחורים.
להרשמה יש לפנות להרה"ג נעם
כהן שליט"א
מס' נייד: 053-314437
בין השעות 11:00-8:30 בערב.
בברכת התורה - הנהלת הישיבה

בית ההוראה "פעולת צדיק"

בסייעתא דשמיא
מצטרף לצוות המוצי"ם
של בית ההוראה ד"פעולת צדיק"
מו"צ נוסף,
ה"ה הרה"ג יהונתן שבח שליט"א,
מהעיר בני ברק.
שאלות בהלכה
ניתן יהיה להפנות אליו
בין השעות 20:00-20:30
בטלפון 1599-500-404
שלוחה 2.

עת צרה היא ליעקב וממנה יושע

מנהגינו כשיש צרה ח"ו, לקבץ את
הציבור אחרי תפילת שחרית או
בזמן המנחה, וקוראים מזמורי
תהלים, ואומרים לפניהם דברי
כיבושין מזעזעים, וסליחות
ותחנונים. ותוקעים בשופרות רבים
יחד, להחריד הלבבות ולעורר את
הרחמים... וכשהוא מחמת
האויבים, מלבד תהלים וסליחות
כנו"ל, פותחים להיכל בשחרית
כשמגיעים ליושע ואומרים השירה
בעמידה בכוונה ובהתעוררות, ופוסק
תפול עליהם אימתה וגו' חוזרים ג'
פעמים. (שע"ה סימן ק"ב בסעיף י"ג)

התחזקות לעמוד בנסיונות דורינו

אנחנו כעת בסוף האלף השישי, בזמן שהוא בבחינת "ערב שבת" עם חשיכה. ולא נעה
אליהו אלא בתפילת "המנחה". הקב"ה בוחן אותנו כעת אם נעמוד בנסיון מתוך רצון
והכרה מליאה בלי שום מונע. כל הדורות שעברו היתה מסגרת, היה כעין כפיה. משא"כ
עכשיו שהכל פרוץ באין חומה, בהפקירא ניהא להו, ואיש הישר בעיניו יעשה, זה יוכיח
למפרע שאם נתחזק ונלך מחפצנו ורצונו בדרך ה' לעשות רצונו כרצונו, ואת מעשי
אבותינו הקדושים נחזיק בידנו ללכת במסורתם, אינו "סתם". מפני שמדת הדין טוענת,
בסך הכל כך חונכו אז, וכך חשבו אז בתמימות ליבם. אבל התשובה לזה כי אף הם אילו
עמדו בנסיון כשלנו גם כן היו מחזיקים מעמד, והראיה מאתנו צאצאיהם אחריהם, או אז
נוכה לשכר הטוב הצפון לכל הדורות שקדמונו:

יש דברים שצריכים לתקן אותם. וכבר אמר הנביא, שימו לבבכם על דרכיכם. לדאבונו,
במקומות רבים יש במסיבות תערובת אנשים ונשים. ב"חנא" וכן בחתונה. ויש אפילו
באבילות רח"ל. קורה אפילו שיש מריבות בין שתי המשפחות, האם המסיבה תהיה
מעורבת או לא. היכן נשמע כדבר הזה? מתי נלמד את הלקח?

אנחנו בארץ ישראל מוקפים אויבים ושונאים, ועד אימתי לא נבין שהכל בגלל עוה"ר, כי
הם רצועת מרדות לנו. נזכיר לדוגמא את מאורעות חברון בשנת התרפ"ט, שפראי אדם
צמאי דם שפכו דמם כמים סביבות ירושלים. לא חמלו על זקן ועל יונק, עשרות נטבחו
רח"ל. על מה? הדרשן הירושלמי בספרו בטוב ירושלים גילה את הסוד, כי מאז שנכנסו
החילונים לחברון ופתחו שם בתי ספר, ובחורים ובחורות טיילו ברחובות יחדיו, הכניס
הקב"ה שנאה כבושה בלב הישמעאלים, וגרמו העוונות ובטל הישוב היהודי שם. בושנו
במעשינו ונכלמנו בעוונותינו. אם לא נשמור על הצניעות, או לנו רח"ל:

לפני מס' שנים נסעתי לעצרת התעוררות בצפון הארץ. במהלך הנסיעה פקחתי את עיני
ואראה כי הקשת נראתה לפתע בענן, מה שלא היה צפוי באותו זמן, בירכתי מיד בא"י...
זוכר הברית וכו'. אמרתי לעצמי כי מהשמים תובעים זאת מאתנו. ידוע כי הקשת בענן,
היא לאות ולמופת לנו כי הקב"ה מרחם עלינו ואינו מפנה קשתו כלפינו מלמעלה למטה
אלא בהיפך, ואינה עניין טבעי, שהרי בדורו של רשב"י ובדורו של ר' יהושע בן לוי לא
נראתה כי הגינה זכותם על דורם. אבינו שבשמים אב הרחמן, רוצה וחפץ ליתן ולהשפיע
לנו בקרוב את כל השכר הגדול והעצום, על לכתנו אחרינו במשך כל שנות הגלות המרה.
אבל מדת הדין והמשטינים מקטרגים ואומרים שאין מגיע להם. כי מה שעשו, עשו
"סתם". והקב"ה משיב להם, חזו חזו בני רחמי, איך בדור הזה שיש להם נסיונות עצומים
וקשים שלא היו מעולם, שיצר הרע אורב על כל צעד ושעל, ובכל זאת הם מתגברים על
עצמם לעשות רצון יוצרם:

הלכך נשמור מכל משמר לכל הפחות על פך אחד של השמן הטהור, שמן זית זך כתיב
למאור. וצריכים לכך מסירות נפש מצינו כמו שעשו החשמונאים בזמנם, והמקום ברוך
הוא יעזרנו על דבר כבוד שמו הגדול ויעשה עמנו למענו ולא למעננו, אכ"י"ר:

מלוקט ומעובד מתוך מאמר מסלול ודרך למרן שליט"א שיצא לאור בשנת התשנ"ט

שיאל ומשיב

האם נער בן י"ג יכול להיות שליח ציבור?

שאלה: האם מותר לנער בן שלוש עשרה שנה לעלות כשליח ציבור לתפילות, אם לאו. ומעשה שהיה כך היה. בשבת קודש חוהמ"ס קנה אדם אחד את תפילת מוסף, וכשהגיע זמן התפילה ביקש מבנו לעמוד להתפלל, ואז התעוררה שאלה בבית הכנסת האם מותר הדבר לפי ההלכה ולפי מנהג העדה:

תשובה: הדבר ברור דלפי ההלכה אין קפידא שיעלה להיות ש"צ מבן י"ג שנה ומעלה (אם כבר הביא ב"ש) בכל התפילות, ואם נתמלא זקנו יכול להתמנות אפילו לש"צ קבוע כמבואר בש"ע סימן נ"ג סעיף ו'. אולם המנהג פשוט אצלנו בקהילות תימן שאין מעמידים כלל רווק להיות ש"צ אפילו בשחרית ומנחה דחול, וכל שכן בשבת, ואין צריך לומר מוסף שהיא תפילה נוספת מיוחדת ליום שבת קודש. ויש טעמים ומקורות לזה, הן בספרי הפשטנים הן בספרי המקובלים, ובכללם בספרי חכמי תימן, וכבר הארכתי והרחבתי בזה בס"ד בבארות יצחק הלכות ברכות השחר ס"ק ע"ה מדף קל"ה ואילך, ובשולי המעיל סימן ה' ס"ק כ"ז דף קס"ו קס"ז, ותמצית הדברים העליתי בשלחן ערוך המקוצר סימן י"ג סעיף י"ח. [וע"ע במקראי קודש למהרצ"פ פראנק ענייני פורים סימן י', ובשו"ת ציץ אליעזר חלק י"א סימן א', בעניין תפילת המוספין למי שאינו בן עשרים שנה]:

הלכך אין לשנות המנהג המקובל אשר גבלו ראשונים. ולפי שרשי וטעמי הדבר, מובן מאליו שאין חילוק מה שבנידון דידן הוא בדרך עראי ורק פעם אחת, אי נמי מצד שהוא על ידי קנייה, בכל גווניו אין להזמין לעלות אלא מי שהוא נשוי. [ורק בשעת הדוחק או מחמת סיבה מוכרחת אפשר להקל בדבר, כמו שתבין מתוך מה שהערת על דברי מהרח"ק בשולי המעיל שם דף קס"ז ד"ה ומצאתי]. ודע כי דוקא בתפילות עצמם, הוא שנהגו להקפיד שלא יעלה רווק. אבל פיוטים וסליחות וכדומה, לית לן בה:

האם אפשר לתת לילדים קטנים לומר פיוט בר יוחאי בבית הכנסת?

שאלה: האם רשאים להעמיד לאמירת פיוט בר יוחאי בליל שבת ילד קטן, הואיל והנהיגו אצלכם למכרו לכל המרבה במחיר, או צריך שיאמרנו גדול דוקא מפני שפיוט זה סודורם ונישא:

תשובה: יודע כל שער עמי כי המנהג המקובל בידינו מאבותינו נע"ג מדור דור, שאומר פיוט זה בקביעות אחד מחשובי בית הכנסת, דהיינו הרב הגדול שבהם או החזן והמנהיג או בעל בית הכנסת וכדומה. **ומהרי"ץ** בעץ חיים דף ק"א ע"ב הקדים דברים בשבח פיוט בר יוחאי, ומקורו מספר תיקוני שבת, ובכללם נזכר שכל מי שהאיר ה' רוחו עליו והוא ממארי קבלה, יגן פזמון זה, וזהו סגולה נפלאה להארת הנשמה

וכו' והוא מסודר וכו' מלמטה [דהיינו מהמלכו"ת] למעלה עד לראש כל הכתרי"ם יעוש"ב. ואף כי אין ברור מתוך דברי התיקוני שבת (בפרט להמעין בגוף הספר) אם המכוון שם לגבי אמירת פיוט זה בציבור, שיאמרנו דוקא המבין בתורת הנסתר, רק בא להלביב הלבבות ולעוררם על גוף אמירתו, אפילו בפני עצמו, כפי המגמה מאז והלאה שיתפשט אור חכמה האמת בקרב קהילות ישראל בעולם. מ"מ למדנו חשיבותו ומעלתו, ולכן נמנו וגמרו כי לגדול בדעה היא חלקו ומנתו. ובספר הנקרא שיר בר יוחאי, להרי"ז מרגליות, מדובר נכבדות בביאורו ובענייניו עשר ידות. וכן בפסק דין בעניין הנהגת בית הכנסת מאת אאמו"ר זצ"ל, נדפס בספר נרות זכריה דף מ"ט, נזכר בכללו בזה"ל מועתק ללשה"ק, כל ממונה נבון לקהל אנשים, רשאי למלא תפקיד בבית הכנסת במשמרות ידועות, כגון **בר יוחאי**, ופתיחה וחזנות וקישור בשחרית בשבתות וכו' ע"כ. [פתיחה, היינו אדון העולמים וברכות השחר וברכות התורה. וחזנות, היינו הוצאת ספר תורה. וקישור, היינו קריאת דברי תורה בפני הציבור (כגון מנורת המאור) כנהוג בסיום התפילה דשבת בבוקר]:

וכבר בספר אבן ספיר פרק ט"ו תיאר אמירתו בקהילותינו בזה"ל, זקן חכמת הקבלה יקום ויעמוד מעוטף בשחרות טליתו ברגש קודש ובמורא איומה והתלהבות עצומה, ומזמר זה השיר בגודל שלהבתה, וכל הקהל עונין בר יוחאי אחר כל חרוז בנעימה רבה ע"כ:

מה טוב ומה נעים לשמור המסורת המקובלת, אבל בעוה"ר כבר מתקיים לעינינו מאמר התנא בסוף סוטה בעיקבות משיחא חוצפא יסגי, ונערים פני זקנים ילבינו. ורחוק במציאות לראות אצלנו מה שאמר איוב (כ"ט, ח') ראוני נערים ונחבאו וגו' [ועיין יורה דעה הלכות כבוד רבו סימן רמ"ב סעיף ט"ז בשם הירושלמי] כי הוקהו רגשי הבושה ויראת הכבוד, ונשתנו רבים מסדדי בתי כנסיות המיוסדים מאז ומקדם, אגב שינוי דעות בני אדם בכלל וחילוף דרכי חייהם בזה הזמן המר והנמהר. [וכבר נשאלתי גם כן כי"ב אם קטנים יאמרו בפני הציבור קינות בתשעה באב, דברים שלא היו עולים על הדעת בדורות שקדמונו]. לפיכך חדשים מקרוב באו בכמה בתי כנסיות שמוכרים התפילות, נספח לזה גם למכור בר יוחאי, וחלקם קונים אותו לבניהם הקטנים. ויש מהם שכוונתם לשם שמים למען יתחנכו ויורגלו, אבל כנראה שיש מהם כדי להשמיע קולם ברבים כי ערב הוא וכדומה. איך שיהיה נלע"ד שהואיל ואין איסור בדבר כיון שאינם מוציאים בזה ידי חובה את הגדולים כמו עיקרי התפילות, פשיטא דלא גרע עכ"פ מהא דקיימא לו דקטן קורא בתורה ומתרגם בציבור. [ומה שנהגו בקהילותינו למנוע רווק מלהתפלל אף שהוא גדול, היינו דוקא שלא יהא שליח ציבור, עיין שלחן ערוך המקוצר סימן י"ג סעיף י"ח]. ובפרט בציבור קטן, או שאין שם אנשים ההגונים וראויים, אין מניעה להנהיג כראות עיניהם בהסכמת ראשי הקהל, ואין לו לדיין אלא מה שענינו וראותו:

מסקנא: מן הראוי שאחד מן התלמידי חכמים או הזקנים שבבית הכנסת יאמר פיוט בר יוחאי, הן מצד רום מעלתו של פיוט זה, הן מצד מה שנאמר ונגד זקנינו כבוד, וכפי הנהוג מקדמת דנא. אבל אם ראשי הקהל רואים איזו סיבה המצריכה שאחד מן הבחורים או אפילו קטן יאמרנו, אין בזה קפידא ולא שום חשש מצד ההלכה:

תשובות מרן הגאון שליט"א מתוך שו"ת עולת יצחק כת"י

הקבלת פני רבו חוה"מ סוכות - קרית אתא

הקבלת פני רבו ברגל - חוה"מ סוכות התקיימה בעיר קרית אתא שבצפון הארץ. המעמד החל בתפילת מנחה, כשלאחריו נשא מידברותיו הרה"ג **ידן אוזן שליט"א** בענייני מוסר והנהגות גדולי ישראל שריתקו את השומעים במקום. לאחר מ"כ התפללו תפילת ערבית ולאחריה עלה לדבר הרה"ג **אבשלום יעקב שליט"א** ראש כולל באחיהוד ומו"צ בבית ההוראה ד"פ עולת צדיק" מענייני חג הסוכות. התרגשות אחזה בציבור עת נכנס מרן שליט"א לאולם תוך כדי שהציבור פותח בשירת "והללויה זמרי למלכך" וכו'. מנחה המעמד הרב **יוסף אלעזר הי"ו** שר הנשיד שמע... ענני בתפילה וכל הציבור עונה לו בשפה ברורה ובנעימה טהורה. שני רבני העיר, הרה"ג **אליהו מימון שליט"א** והרה"ג **חיים שלמה דיסקין שליט"א** כיבדו את הערב בנוכחותם ואף נשאו דברי תורה מענייני דיומא. אחר כך נשא מרן שליט"א את המשא המרכזי של הכינוס, כאשר מלבד העניינים ההלכתיים ודברי האגדה הרבים שנאמרו, הדגיש

מרן שליט"א את חשיבות ההמנועות וההתרחקות מכל המכשירים הטמאים אשר מכלים כל חלקה טובה בישראל. בסיום הערב ענה מרן שליט"א לשאלות הציבור שיצא מכינוס זה מלא בחיזוקים וספוג ביראת ה'. תודתנו נתונה לכל המסייעים והמארגנים אשר סייעו להצלחת כנס קדוש וחשוב זה, ובכללם ה"ה הרב **אבישי חבשוש הי"ו**, משפ' הרב **אליעזר חבשוש הי"ו**, הרב **שלמה סטחי הי"ו** והגב"ב **כלף תחי' ימלא ה'** כל משאלות לבם לטובה, שפע ברכה, פרנסה טובה ורפואה שלימה. אכ"ר.

שבת, היוזרו שלא לספר דבר לאחרים, פן יהיו בינו וצער בשבת. אלא שבתו בשלום וכמו שנאמר (ישעיה נ"ח, י"ג) וקראת לשבת עונג, ובעזר ה' אראה מה לעשות לבטל הגזירה הרעה הזאת:

ביום שבת קודש מיד כשהוציא החזן ספר תורה והעמידו על התיבה, התקרב הרב אצל הספר ואמר לקהל, הואיל ויש מאן דהו מיצר לישראל, ואין זמן מתאים לפרט, על כן רק תכוונו דעתכם לדעתי, ותענו אמן בכוונה. הקהל נענעו בראשיהם לאות הסכמה, ואז פתח הרב ואמר ברתת ובזיע, כדברים האלה, כל האלות הכתובות בספר התורה הזה יחולו על ראשו: בעגלא תהא מפלתו: באסכרה תהא מיתתו: יהי דרכו חושך וחלקלקות, ומלאך ה' רודפו: יהיה כמוץ לפני רוח ומלאך ה' דוחה: ועם ה' בשלום: הקהל ענו אמן על כל פרט ופרט, ולאחר מכן פתח החזן הספר קראו שבעה מברכים והמשיכו כל הסדר כרגיל:

באותה שעה ממש, דחינו שחרית של שבת קודש, נכנסה במשנה אלקידאסי שר"י רוח תזוית, רכב בפראות על פרדו והריץ אותו כמשוגע אל ואדי צהר. בהגיעו לשם ראה ערבים בוצרים את כרמיהם. אמר להם, רצוני לאכול ענבים. הגישו לפניו ואמרו לו, אכול אדוננו כנפשך שבעך. אמר להם, לא באלה חפצתי, כי אם מאותם שעדיין מחוברים בעץ. אמרו לו, טוב הדבר, מיד נבצור ונגיש לפניך. אמר להם, לא, רצוני הוא לאכול כשהענבים מחוברים בעץ. אמרו לו, מדוע יטריח אדוננו את עצמו, אנהנו נתלוש וניתן מיד לפיך. הפצירו בו ולא אבה. נגש אותו טמא וחיפש בין הכרמים את האשכול אשר ישא חן בעיניו, וכשמצא הפיל את עצמו עליו כבהמה והתחיל לנשוך ממנו כרעבתנות, ולא הרגיש בעץ [כפי הנראה של אפפירות, שהגפן מודלה עליהן] אשר נתקע ונקב את בטנו, ושם נפל שדוד. שכל מידותיו של הקב"ה מדה כנגד מדה. הוא נתקנא על דבר כרמי היהודים, ונפרע ממנו הקב"ה על ידי כרם. ובכך נתקיימה בו קללתו של אותו צדיק. הרצים יצאו דחופים להגיד למלך בצנעא כי כך וכך אירע למשנהו, והוא הבין מיד כי הושב גמולו בראשו על אשר ביקש לשלוח ידו ברכוש היהודים. על כן גם הוא התחרט ומשך ידו מן הגזירה, פן תדבקו הרעה:

היהודים בעלי הכרמים שהיו כארבעים איש, נתקבצו והלכו ביום ראשון לפי תומם לבוא אל המשנה, למועד אשר דיברו אתו. בלכתם בדרך, פגשו גויים וישאלו אותם, אנה אתם הולכים כל השנייה הזאת. סיפרו להם כל המאורע, שהמשנה למלך תובע אותם סך גדול על לא עוול בכפם, ועתה הם הולכים אליו לעמוד במשפט. אמרו להם, אין לכם צורך, כבר שופט כל הארץ דן דינכם, יש לכם "אפגם" [וכך שגור בפי רבים מן הגויים לומר ליהודים בלשון ערב מעאכס אפגם, והכוונה להבטחת הקב"ה לנו (ויקרא כ"ו, מ"ד) "ואף גם" זאת בהיותם בארץ אויביהם, לא מאסתי ולא געלתים וגו', כי יש מהיהודים שהיו מפחידים אותם בכך]. וסחו להם כל פרטי העניין שאירע למשנה למלך בכרם. פתחו פיהם ונתנו שבח והודאה למקום ברוך הוא, כי נגף צורר היהודים. מיד נטו מן הדרך, והלכו אל השוק ויקנו משם שני גדיי עזים טובים, להוליכם אל בית הרב לעשות אותו יום משתה ושמחה על הנס המופלא שעשה להם הקב"ה בזכותו:

בהגיע זמן הסעודה, לעת אכילת ה"געלה" ומשתה היין, היה מקדים השותה לומר ארור הטמא אלקידאסי ויתר המסוכים עונים, ברוך רבינו אברהם. וחכירו פותח ואומר, ישחקו עצמות אלוזיר בגיהנם, והם עונים, ברוך מגן אברהם. וכן ארורים אויבים, ברוכים ישראל. כן יאבדו כל אויבך ה':

מעשה שאירע לפני כמאתיים שנה, במהר"ר אברהם הלוי זצוק"ל מעי"ת צנעא המכונה בשם אלשיך, שלא זו בלבד שהיה רב מובהק בתורה, הלכה ומדרשים, דקדוק קבלה ומפרשים, אלא זכה לשני שולחנות, תורה וגדולה במקום אחד. יען כי חנן אותו ה' גם בעושר ונכסים וכבוד, ואף שדות וכרמים היו לו, ובכללם זכה בכרם נחמד במקום ידוע הנקרא עד היום בשם ואדי צהר הסמוך לצנעא, שמגדלים שם פירות ומיני ירק. סמוך לכרמו היה כרם של גוי אחד, אך אשכולות ענביו היו כחושות וגרועות, באופן שהבדל גדול וניכר היה ביניהם, לעיני כל רואיהם:

ויהי היום הגיע לשם איש צר ואויב, הוא המשנה למלך תימן (המכונה בלשונם "זויר"), אשר נקרא חוץ מכבודכם אלקידאסי שר"י. בראות אלקידאסי את הענבים המשובחים של מהר"ר אברהם, הנחמדים למראה וטובים למאכל, שהיו מקצתם משתלשלים ויורדים לתוך כרמו של אותו גוי, כי לא הבדילה ביניהם אלא גדר, פתח פיו בשבח ותהילה לכורא יתברך. העומדים שם שידעו כי עינו צרה ורעה בישראל, העירו לו, דע לך אדוננו, כי זה האשכול שאתה רואה, הוא של יהודי אחד. שאל, מי הוא זה ואיזה הוא. אמרו לו, מרי אברהם אלשיך. בתמיהה ופליאה אמר המשנה למלך, וכי יש ליהודים בארצנו כרמים. ענו לו, יש ויש, הרבה מאד. לזה כאן, ולזה במקום פלוני, ולזה במקום פלוני וכו'. חקר אחריהם ורשם שמותיהם, וחזר לביתו סר וזעף, כשהוא מבקש להתעולל על היהודים עלילות ברשע. את מחשבתו הרעה אשר חשב על היהודים, הגיש לפני המלך, באמרו לו שאין ראוי ליהודים להיות חשוכים ובעלי שדות וכרמים כערבים פן יגבה ליבם וימרדו בנו. הבה נתחכמה להם. לכן עצתי המלך תיטב עליך, נבוא עליהם בטענה שהם מפקיעים את המס הראוי למלכות ("בית אלמאל"), כיון שאינם נותנים את המעשר משדותיהם וכרמיהם כדרך הערבים, נמצא שגורמים לנו הפסד גדול. על כן אין מנוס אלא להטיל עליהם תשלומים וקנסות מיום שקנו אותם ועד עתה. ועוד הוסיף שקרים וערבוני דברים כהנה וכהנה, עד שהמלך נתפתה וקיבל דבריו, ויען ויאמר לו, עשה כטוב בעיניך. אך הזהירו כי למהר"ר אברהם אלשיך עצמו, לא יעשה מאומה, יען שהוא היה ממונה על יציקת המטבעות של מלכות:

מיד באותו היום שלח המשנה למלך להביא לפניו מי שנמצאו מבעלי הכרמים, וכבואם נוף בהם, והעמיד פנים כאילו הם גנבים וחמסנים, וזה אמר, מדוע לא שילמתם עד היום חוק המס הקבוע. זה עתה נודע לי שיש לכם כרמים כחשובי הישמעאלים, אבל זו ארצנו ונחלת אבותינו, ואין לכם חלק ונחלה בתוכינו. אך בזאת ניאזת לכם, אם תשלמו עד פרוטה אחרונה. והנה החשבון לפניכם. הם הסתכלו והבינו ערמתו של אותו רשע, שכוונתו בטענה בדויה זו אינה אלא לנשל אותם מרכושם, יען כי התשלום שבא לחדש עליהם עתה, הוא יותר משוויים של כרמים עצמם, ולפי החוק הם פטורים מכלום. אך מי יאמר למשנה למלך מה תעשה, כאשר דבר מלך שלטון. על כן ענו ואמרו לו, הואיל ועתה אין פנאי, כי כעת יום ששי שהוא אצלכם קודש [גמעה"], ואצילנו מחר שבת קודש ולא יתכן לעמוד בדין, אלא ביום ראשון הננו מוכנים ומזומנים לפניך למשפט וניתן דין וחשבון על כל העניינים. קבעו השעה, ויצאו מאתו, כשפניהם מועדות אל ביתו של מהר"ר אברהם שהיה עוסק בצרכי ציבור באמונה, ליטול ממנו עצה ותושיה. בבואם, אמרו להם בני הבית שהוא נמצא בבית הכנסת, והלכו שמה ועמדו כנגדו בחצר. כשראה אותם הבין כי רצונם לדבר אתו. יצא הוא אליהם, ויספרו לו את כל הקורות אותם. השיב להם, כעת ערב

מתוך נפלאות מתורתך פרשת ואתחנן

כל עכבה לטובה

אנשים. הם חיכו לתורם, אבל הזמן התארך והמוכר הודיע כי זמנו מאוד לחוץ והוא חייב לנסוע לביתו. משכך הודיע הקונה כי העסקא מבוטלת. המוכר שחייב היה לחזור לביתו הסכים ובטח בה' שכל מה שעושה עמו הוא לטובה. הוא ניסה להשיג הלוואות מחברים ומכרים כדי שיוכל לשלם עבור רכבו החדש, אולם, כל השערים ננעלו ואף אחד לא היה מוכן להלוות. הוא החליט שאם תבוא לו הישועה אזי יתרום לארגון "פעולת צדיק". עוד באותו יום ממש נמכר הרכב בסכום גבוה יותר ממה שהוצע לו ע"י הקונה הראשון (הפרש של 6000 ₪). ר' אב"ע הי"ו הודה להשי"ת על חסדיו הרבים ושילם את נדרו אשר נדר.

ר' אב"ע הי"ו ממרכז הארץ הזמין לעצמו רכב חדש. מסוכנות הרכב נמסרה לו הודעה כי בתאריך פלוני עליו להפקיד את מלא הסכום והוא יוכל לקבלו למחרת. בינתיים, הוא הציע למכירה את רכבו הישן, כדי שיוכל לממן את רכישת הרכב החדש. הגיע אליו קונה (יום לפני התאריך האחרון להפקדת הכסף לרכישת הרכב החדש), שבדק את הרכב ובסופו של דבר הם הגיעו להסכמה על מחיר מסוים. אולם, הקונה התעקש כי העברת הבעלות תתקיים בעיר פלונית. בעל הרכב אמר כי זמנו יקר, והציע לעשות זאת בעירו שלו. הקונה המשיך להתעקש, ולמוכר לא היתה ברירה והוא הסכים. משהגיעו לסוכנות הדואר נכחו לדעת כי לפניהם בתור עשרות

לנר ולבשמים נפשי מיחלה

כמו בית שמאי (כ"כ המלבי"ם על התורה ריש פרשת חוקת בשם האר"י, וכ"כ החיד"א בספר פתח עיניים בשם המקובלים, וכ"כ הגאון רבי אלחנן וסרמן הי"ד בקונטרס דברי סופרים סימן ה' אות ט"ז, ועוד). וא"כ נמצא שלעתיד לבוא יברכו קודם על הנר ואחר כך על הבשמים. ובזה יובן היטב כוונת המשורר **לנר ולבשמים נפשי מיחלה**, דהיינו נפשי מיחלה וממתנה מתי יגיעו אותם ימים בהם תהיה ההלכה כבית שמאי, וממילא סדר ההבדלה יהיה שקודם יברכו על הנר ואח"כ על הבשמים, ומתי יגיעו ימים אלו, כשיבוא משיח צדקנו בב"א, ולזה **נפשי מיחלה**. והדברים נפלאים. (מתוך הספר באור פני מלך עמ' ק"ס ומקורו מספר חדות השבת עמ' צ"ה)

בפיוט "לנר ולבשמים" הקדים המשורר (אחד מקדמוני חכמי תימן ה"ה רבי סעדיה ב"ר יוסף זצ"ל) את הנר לבשמים בסדר ההבדלה במוצ"ש, ויש להבין שהרי קודם מברכים על הבשמים ואחר כך על הנר? ועוד יש להבין הלשון **נפשי מיחלה**, וכי יעלה על הדעת שאדם ממתין ומיחל למוצאי שבת לעשות הבדלה, כאילו יום השבת הוא עול ומשא עליו? והביאור הוא, כי בגמרא ברכות (דף נ"ב ע"ב) הובאה מחלוקת בין בית שמאי לבית הלל על המאור ועל הבשמים. בית שמאי אומרים על המאור ואחר כך על הבשמים, ובית הלל אומרים בשמים ואחר כך מאור. ואמר רבי יוחנן נהגו העם כבית הלל. והנה ע"פ דברי האר"י ז"ל לעתיד לבוא תהיה הלכה

בס"ד יצא לאור ספר חדש הנקרא

"באור פני מלך"

מאת הרה"ג ר' אסף לוי שליט"א, המכיל חידושים מובחרים ופנינים נפלאים על פסוקי תהלים, משלי וקהלת, ומעוטר בהסכמתו של מרן שליט"א. הספר נכתב ונערך בלשון צחה השווה לכל נפש, ובו עשרה שערים, כגון: אמונה, עבודת ה', חינוך הילדים ועוד.

הספר הינו ליקוט מעשרות ספרים בשילוב מתוך תורתם של חכמי תימן נע"ג וספרי מרן שליט"א

המחיר: 26 ₪

הכתרת חתני שולחן ערוך המקוצר - מחזור ל"ה

יפת הי"ו - ישיבת באר יהודה. חתן ראשון ישיבות קטנות - הבה"ח **דוד רצאבי** הי"ו בנו של מרן שליט"א - ישיבת עטרת יואל. חתן שני ישיבות קטנות - הבה"ח **יהודה קדיס** הי"ו - ישיבת אור ישראל. את הכינוס חתם הרה"ג **עזרא בן יחיאל** מחפוד שליט"א שחיוק את הבחורים העמלים שלא ע"מ לקבל פרס, וכי הפרס האמיתי הוא בבחינת מתוך שלא לשמה יבוא לשמה. בסיומו של הערב פצחו הבחורים בשירה וריקודים ע"פ פסק מרן שליט"א שעל אף המצב הבטחוני המתוח התיר לשורר משירי אבותינו נע"ג שהם שירים על טהרת הקודש, ומעוררים את הרחמים בשמים. יה"ר שימשיכו בחורי החמד הללו לעלות ולהתעלות בעיון בתורה ובמסורת אבותינו לשם ולתהילה ולתפארת עם ישראל בכלל וק"ת ימן בפרט.

ביום חמישי כ"ה תשרי התשע"ו, התכנסו ובאו עשרות בחורי ישיבות מכל קצות הארץ למבחן הגמר בספר שולחן ערוך המקוצר - מחזור ל"ה. לאחר תפילת ערבית נשא מרן מידברותיו וחיוק את בני הישיבות במעלת עסק התורה בזמנים קשים אלו אשר מחוץ תשכל חרב ומחדרים אימה. כמו"כ חיוק מרן שליט"א את הבחורים העמלים בהלכות למעשה ומנהג אבותינו נע"ג. לאחריו נשא דברי תורה וחיוק הרב **אבישלוש שמן** הי"ו במעלת התפילה ובענייני אמונה. לאחר מ"כ הוכתרו חתני שו"ע המקוצר ע"י הרב **מנחם דוד צדוק** הי"ו הנושא בעול ארגון בחורי הישיבות בכינוסים אלו בפרט ובכל השנה בכלל, ואלה שמותם: חתן ראשון ישיבות גדולות - הבה"ח **זיו אשואל** הי"ו - ישיבת ברכת משה. חתן שני ישיבות גדולות - הבה"ח **אלעזר**